

Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ «Ἡ δύναμις τῆς προσευχῆς»

«Ἔργοσωτηρία»*

Τὸ Ἔργο εἶναι δικό μας ἢ τοῦ Θεοῦ;

Ἐμὴ ἐπαρχιακὴ πόλις τῆς Μακεδονίας, ζοῦσε κάποιος ἔγγαμος Ἰερεύς. Σπούδασε στὴν Ἀμερικὴ καὶ στὴν Ἀγγλία Θεολογία καὶ –μὲ πρότυπα τοὺς ἑτεροδόξους– γρήγορα ἀνέπτυξε μέσα στὴν μεγάλη ἐνορία του πολλές κοινωνικὲς δραστηριότητες ποὺ τὶς θεωροῦσε ὡς ποιμαντικὲς.

Ἡ ἐργοσωτηρία ἦταν τὸ σύνθημά του καὶ ἡ πίστις του, στηριζόμενος στὸ ἀγιογραφικόν: «Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. ε', 16). **Οὐδέποτε** μίλησε γιὰ κάθαρσι ἀπὸ τὰ πάθη, γιὰ θέωσι καὶ ἀγιασμό. **Οὐδέποτε** μίλησε γιὰ Νηπτικὸς Πατέρες καὶ οὐδέποτε ἔκανε Ἀγρυπνία. **Ἔργα** καὶ μόνον ἔργα ἔκανε.

* * *

Εἶχε ἀνακαλύψει λοιπὸν ἓναν ἀνάπηρο, καθηλωμένον στὸ κρεβάτι καὶ τὸν βοηθοῦσε. **Ἐπειδὴ** στὶς ἀρχὲς δὲν εἶχε ἔντονη ποιμαντικὴ δραστηριότητα, τὸν ἐπισκεπτόταν τακτικά. **Σιγά-σιγά** τὸν βοηθοῦσε, ἐξωμολογήθηκε, κοινώνησε καὶ τὸν ἔβαζε νὰ κάνῃ προσευχὴ γιὰ τὰ ἔργα του. **Τοῦ** ἔλεγε: **«Κοίταξε** νὰ δῆς, αὐτὴ τὴν Κυριακὴ θὰ κάνω βραδινὸ κήρυγμα. **Σὲ** παρακαλῶ πολὺ νὰ προσευχηθῆς».

Ἄρχισε λοιπὸν σιγά-σιγά νὰ ἀναπτύσῃ στὴν ἐνορία του ποικιλία ἀπὸ δραστηριότητες. **Νὰ** κάνῃ κύκλους, συγκεντρώσεις νέων, χορωδίες, μικρὰ βραδινὰ κηρύγματα, καὶ κάθε φορὰ πῆγαινε στὸν ἀνάπηρο καὶ τοῦ ζητοῦσε νὰ κάνῃ προσευχὴ. **Πάντοτε**, γιὰ ὅλα του τὰ ἔργα. **Ὅτι** κι ἂν εἶχε, περνοῦσε ἀπ' αὐτὸν τὸν συγκεκριμένον ἀνθρώπο.

Όμως, με την αναπτυσσόμενη δραστηριότητα, έπειδή απλώθηκε και σε κάποια χωριά εκεί γύρω, με την άδεια βέβαια της Μητροπόλεώς του, άρχισε σιγά-σιγά να παραμεληθῆ και να αραίωνη τις έπισκέψεις του στον ανάπηρο. **Κ**αι ἦταν φυσικὸ αὐτό. **Τ**ελικά, σαν να τὸν λησμόνησε, ἀφοῦ τὸν ἐπνιξαν οἱ πολλές του δραστηριότητες.

Άρχισε ὁμως να παρατηρῆ ὕστερα ἀπὸ κάποιο διάστημα, ὅτι οἱ προσερχόμενοι Χριστιανοὶ στοὺς κύκλους μελέτης Ἁγίας Γραφῆς, καὶ στὰ ἀπογευματινὰ κηρύγματα, αραίωναν κατὰ πολὺ. **Οἱ** δὲ συγκεντρώσεις μεγάλων μαθητῶν καὶ ἐργαζομένων νέων διελύθησαν τελείως. **Ό**τι δραστηριότητα κι ἂν ἔκανε, ὅσο κι ἂν προσπαθοῦσε, οἱ Χριστιανοὶ σιγά-σιγά ἔφευγαν ἀπὸ γύρω του.

Και ἄρχισε νὰ ἀπελπίζεται. **Έ**ψαχνε νὰ βρῆ τὴν αἰτία, ἔψαχνε!... ἀλλὰ τίποτε. **Τ**ίποτα δὲν κατάφερε! **«**Ἄδικα τόσος κόπος...», συλλογιζόταν ἀπογοητευμένος.

* * *

Όπως περνοῦσε μιὰ μέρα ἀπὸ κάποιο δρόμο πολὺ στενοχωρημένος, εἶδε τὸ σπίτι του ἀναπήρου. **Γ**ιὰ νὰ πάω νὰ τὸν δῶ! **Τί** κάνει αὐτός; **Έ**χω νὰ τὸν δῶ περίπου δυὸ χρόνια!». **Π**άει λοιπὸν καὶ βλέπει τὸν ἀνάπηρο νὰ καπνίζει, νὰ πίνει καὶ νὰ παίξει καὶ χαρτιά με μιὰ παρέα.

- **Κ**αλὲ Φώτη;

- **Ό**, καλῶς τὸν πατέρα... ἔλα νὰ σὲ κεράσω!

Οἱ φίλοι του ἀπὸ ντροπὴ σταμάτησαν νὰ παίζουν καὶ σὲ λίγο ἀνεχώρησαν, ζητώντας «συγγνώμην...».

Ρωτάει τότε τὸν ἀνάπηρο ὁ Ἱερεὺς.

- **Τί** γίνεται, Φώτη;

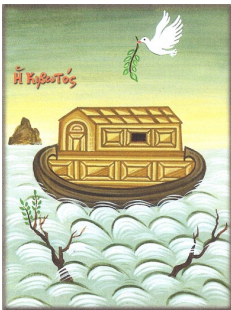
- **Π**άτερ, με ξέχασες. **Κ**αι ἐπειδὴ με ξέχασες, σιγά-σιγά σὲ ξέχασα κι ἐγώ. **Έ**τσι ἔπαψα νὰ προσεύχωμαι ὄχι μόνο γιὰ μένα, ἀλλὰ καὶ γιὰ σένα καὶ γιὰ τὸ ἔργο ποὺ ἐπέμενες ὅτι εἶναι δικό σου!...

- **Ά**πὸ πότε αὐτό;

- **Έ**δῶ καὶ χρόνια. **Δ**ύο χρόνια!

Με πόνο ψυχῆς φεύγοντας ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ ἀναπήρου ὁ Ἱερεὺς ἔπεσε σὲ μεγάλη περισυλλογὴ καὶ μονολογοῦσε:

- **Φ**αίνεται πὼς ὁ Θεὸς ἀνταποκρινόμενος στὶς ὀλόθερμες προσευχὲς τοῦ ἀγνοῦ αὐτοῦ ἀναπήρου παλληκαριοῦ, καρποφοροῦσε τὸ δικό **Του σωτήριο ἔργο**, τὸ ὁποῖο ὁμως διαλύθηκε ἐξ

αιτίας τῶν δικῶν μου πολλαπλῶν παθῶν: ἐγωϊσμοῦ, ὑπερηφάνειας, κενοδοξομανίας καὶ φαρισαϊκῆς μου αὐτοπροβολῆς. Ἡ ἀπόδειξις εἶναι ὀλοφάνερη καὶ βρίσκεται στὴν ἀπόγνωσι καὶ στὴν ἀπελπισία ποῦ με κυρίευσε...

* * *

Ἀπὸ τότε ἄλλαξε ἡ πνευματικὴ συμπεριφορὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ μελετώντας τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν Ἁγία Γραφή, τοῦ ἀπεκαλύφθη σιγά-σιγά ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ φῶς τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας τοῦ Θεανθρώπου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(*) Πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Κ. Ἀναγνωστοπούλου, Γνώσις καὶ Βίωμα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, σελ. 29-30, Πειραιᾶς 2005. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.